

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 28892/2022
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Раденко Миладиновић, адвокат из ..., против туженог-протитужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Саша Момчиловић, адвокат из ..., ради накнаде материјалне штете и дуга, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2080/22 од 16.06.2023. године, у седници одржаној дана 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца-противтуженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2080/22 од 16.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 20373/21 од 28.03.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца-протитуженог којим тражио да се обавезе тужени-протитужилац да му на име накнаде штете исплати износ од 151.014,00 динара, са законском затезном каматом почев од 02.06.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени-протитужилац да тужиоцу-противтуженом накнади трошкове парничног поступка од 158.670,28 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је протитужбени захтев туженог-протитужиоца којим је тражено да се обавезе тужилац- протитужени да му на име адвокатске награде исплати износ од 139.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 2080/22 од 16.06.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба туженог-противтужиоца и преиначена је пресуда Основног суда у Лесковцу П 20373/21 од 28.03.2022. године, садржана у ставу првом изреке, тако што је обавезан тужени-протитужилац да тужиоцу-протитуженом на има накнаде штете исплати износ од 26.647,06 динара, са законском затезном каматом од 02.06.2020. године до исплате, док је одбијен као неоснован захтев за исплату разлике досуђеног до траженог износа од 151.014,00 динара, са законском затезном каматом од 02.06.2020. године до исплате. Преиначена је провостепена садржана у ставу другом изреке, у погледу одлуке о трошковима поступка тако што је обавезан тужени-протитужилац да тужиоцу-протитуженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 40.430,00 динара. Ставом другим изреке, одбијена је

жалба туженог –протитужиоца изјављена против става трећег изреке првостепене пресуде и у том делу је провстепена пресуда потврђена. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац-противтужени је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), и утврдио да ревизија тужиоца-протитуженог није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужилац-протитужени је поднео 09.07.2018. године године, а вредност предмета спора је 126.000,00 динара, па је поступак вођен по правилима за спорове мале вредности.

Имајући у виду да је побиијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у ком је, на основу одредбе члана 479. став 6 Закона о парничном поступку, искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца-протитуженог није дозвољена.

Преиначење првостепене пресуде од стране другостепеног суда није од утицаја на примену одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, јер се та одредба закона примењује само у општем режиму допуштености овог правног лека, али не у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (Закона о парничном поступку) или посебним законом, прописано да ревизија против одлуке у тој врсти спора није дозвољена, пошто специјално правило искључује примену општег правила (члан 467. Закона о парничном поступку).

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлуку као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**